

usikre lande eller lignende, men som indeholder væsentlige handelspolitiske aspekter.

Den nugældende forretningsorden for Eksportkreditudvalget, jf. Industriministeriets cirkulære af 28. april 1992, indeholder på linie med andre forretningsordener for statslige udvalg mv. bestemmelser om udpegning af medlemmer, medlemmers habilitet og tavshedspligt, om møder og beslutningsprocedurer samt om udvalgets adgang til at delegere beslutningskompetence. Bestemmelserne i den forretningsorden, der skal udfærdiges i medfør af § 3, stk. 5, vil regulere tilsvarende forhold.

Hertil kommer, at forretningsordenen vil fastlægge, at udvalgets beslutninger skal træffes med kvalificeret flertal. Dette sikrer brugerne reel indflydelse, og er nødvendigt for at tilgodese de statsfinansielle hensyn, så beslutninger kun kan træffes, hvis både repræsentanter for brugerne og fra det offentlige stemmer for.

Til § 4

Eksportfremmerådets rolle foreslås styrket på det overordnede, principielle niveau i forhold til dets opgaver efter lov om eksportkredit, ikke mindst med hensyn til fondens aktivitet og økonomi og almindelige politikker, mens de hidtidige høringer af Rådet i mere konkrete anledninger bortfalder.

Eksportfremmerådet blev i 1992 ved lov om eksportkredit introduceret som rådgivende organ for den statslige eksportkreditordning, idet samtidig dennes besluttende organ – Eksportkreditudvalget – medlemsmæssigt blev stærkt begrænset sammenlignet med det tidligere Eksportkreditråd. Det var allerede dengang hensigten at sikre et lille, men effektivt arbejdende Eksportkreditudvalg og at gøre brug af det eksisterende Eksportfremmeråd på rådgivningsplanet, idet dette råds medlemmer – således som Rådet blev udvidet ved eksportkreditloven – besidder den viden og repræsenterer alle de forskellige erhvervs- og branchemæssige interesser, som kan have betydning for eksportkreditordningen.

De erfaringer, der siden er gjort med hensyn til samspillet mellem Råd og Udvalg, har været positive, når det gælder overordnede, principielle forhold. Dette samspil foreslås derfor styrket. Derimod har det hidtidige krav om høring af Rådet i mere konkrete anledninger i nogen grad virket som et forsinkende led i eksportkreditordningens beslutningsproces og foreslås derfor ikke opretholdt.

Denne udvikling falder i tråd med de udvidede beføjelser, Eksportfremmerådet har fået ved ændringen af lov om erhvervsfremme (lov nr. 364 af 14. juni 1995), hvorefter Rådet kan udøve direkte rådgivning

overfor regeringen vedrørende eksportfremmespørgsmål af væsentlig betydning samt udarbejde analyser og forslag vedrørende eksportfremme af væsentlig betydning for virksomhederne.

Eksportfremmerådet vil drøfte principielle spørgsmål vedrørende eksportkredit, herunder Eksportkreditfondens målopfyldelse. I den forbindelse kan nævnes løbende overvågning af nogle væsentlige eksterne resultatkrav som f.eks.: kundebetjening, markedsføring, produktudvikling, sagsbehandlingstider, international markedsovervågning, analysekompetence, international forhandlingsevne, driftssikkerhed og kontinuitet, finansiel ansvarlighed og dømmekraft samt kvalitet i produktion af beslutningsgrundlag. På det økonomiske område vil der blive søgt fastlagt en række resultatkrav til fondens administration. Disses opfyldelse skal bl.a. på grundlag af periodiske økonomirapporter drøftes med Rådet, der således løbende vil kunne følge bl.a. fondens dækningskapacitet.

Den foreslåede adgang for Rådet til at fremsætte forslag over for Eksportkreditudvalget er en konsekvens heraf og bevirker, at Rådet kan tage selvstændige initiativer umiddelbart over for Eksportkreditudvalget.

Til § 5

Eksportkreditfondens økonomi – og dermed fondens normale muligheder for at påtage sig forpligtelser – foreslås primært styret via fondens egenkapital. Under hensyn til de i øvrigt brede rammer, der må lægges for at fremtidssikre fondens virksomhed, er der hermed valgt et styringsinstrument for driften af fonden, herunder dens garantigivning og andre ydelser, som sikrer, at der udvises den fornødne økonomiske og statsfinansielle ansvarlighed i det daglige arbejde. Det sikres tillige, at dette forhold til stadighed er dokumenteret på et regnskabsmæssigt gennemsueligt og retvisende grundlag, således at fondens økonomiske status mv. dermed kan følges løbende.

De regnskabsmæssige principper, der vil blive anvendt, vil tage udgangspunkt i de principper, der er foreslået i en rapport fra en tværministeriel arbejdsgruppe til Finansudvalget. På denne baggrund skal forslaget i § 2 om, at fonden skal være en selvstændigt regnskabspligtig enhed, ses. Det forudsættes herved, at fonden tildeles egen konto på finansloven og i statsregnskabet.

De anførte principper lovfæstes i stk. 1-3. Af stk. 1 fremgår, at fondens egenkapital og hensættelser altid skal være så store, at de danner et forsvarligt grundlag for forpligtelserne, samtidig med at stk. 2 fastlægger et balancekrav. Kravet om balance på længere